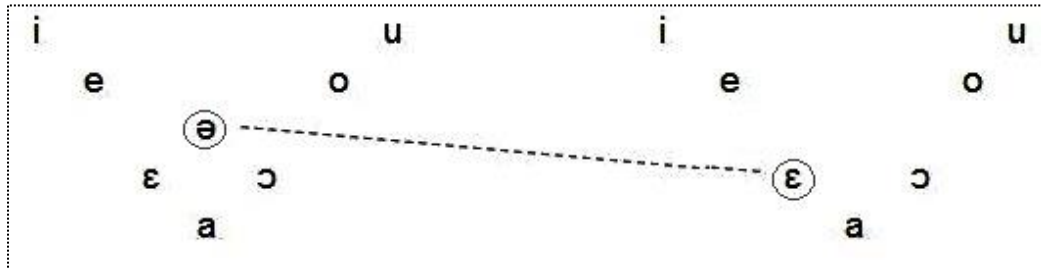

VOCALISME DE LES ILLES BALEARS

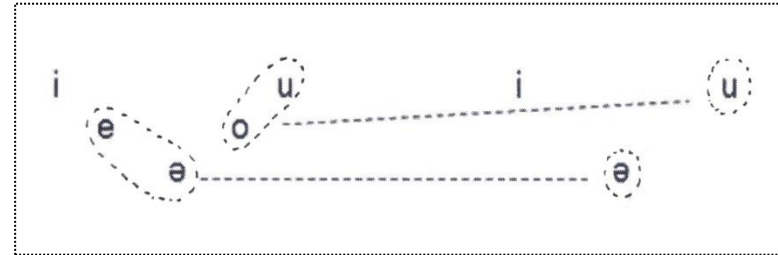
A) Sistema tònic

Mallorca (excepte Alaró, Binissalem i Lloseta) Ciutadella i Ferreries (Menorca) Pitiüses (excepte Sant Antoni, Sant Josep i Sant Agustí)

Alaró, Binissalem i Lloseta (Mallorca) Maó, Alaior, Es Mercadal, Sant Lluís i Es Castell (Menorca) Sant Antoni, Sant Josep i Sant Agustí (Eivissa)

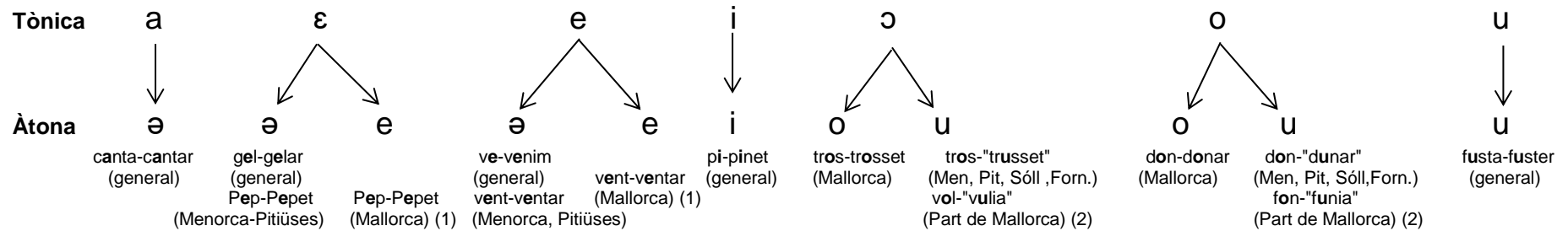
B) Sistema àton

Mallorca (Excepte Sóller i Fornalutx)

Menorca Eivissa – Formentera Sóller i Fornalutx

C) Relacions vocals tòniques/vocals àtones

NOTES:

1. A Mallorca —a diferència de la resta del català oriental— existeix el so [e] en posició àtona, principalment en els casos següents: a) a molts infinitius de la 1ª conjugació que tenen formes rizotòniques amb /e/: *pegar*, *segar*, *esperar*; b) als mots derivats d'altres que duen /ɛ/ o /e/: *peuet* (≠ *Pauet*), *Peret* (≠ *paret*), *ventet*, *ventada*, *herbeta*; c) en cultismes i mots nous que acusen una pronúncia forastera (que cal corregir): *especial* (≠ *espacial*), *medieval*, *mentalitat*, *pel·lícula*, *classe*, *tigre*, *Londres*, *examen*, *túnel*, *timbre*, *cable*, etc.
2. Excepte a Palma, Manacor, Sant Llorenç, Inca, Escorca, Mancor, Pollença, Alcúdia, la Pobla, Muro, Búger i Campanet, a la resta de Mallorca moltes paraules que tenen una **o** seguida de **i** o **u** (tòniques o àtones), es pronuncien amb [u], sobretot les més tradicionals: *molí* [mulí], *polissó* [pulisó], *comú* [kumú], *acostumar* [əkustumá]. (BIBILONI 2016: 74-77).